

# ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
Π. Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗΣ  
ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΗΣΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ  
'Απὸ τῆς 1 'Ιανουαρίου ἕως 1 'Ιουλίου  
'Ἐσωτερικοῦ δρ. 8.—'Ἐξωτερικοῦ δρ. 20.8.ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ  
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐν ὄνειρον — Παναρέτου Χ. Δουληγέρη· Οὐδὲν ἰσχυρότερον τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας. — Παῦλος Νικητὴς (ὑπὸ Α. Δ. Κυριακοῦ). — Εὐαγγελικὴν κήρυγμιν Παναρέτου Χ. Δουληγέρη· Ὁ Κυριακὴ τῶν Βελῶν· Κλυδωνισμοὶ ἀποτελέσματα· δεινὸν ἢ ἀκταστασία. — Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας ὑπὲρ τῆς α' Ἀναπλάσεως. — Βουλευταὶ καὶ ἐπίσκοποι. — Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. — Κήρυγμα α' Ἀναπλάσεως.

## ΕΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ἦνεν τῶρα ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη, ἀφ' οὗ τὰ ὄνειρα ἔπαυσαν σχεδὸν νὰ ἐπιφαινώσιν εἰς τοὺς ὕπνους μου. Ἰσως διότι διόλου δὲν ἐσκοτιζόμην, διὰ νὰ τὰ ἐξηγήσω· καὶ αὐτὰ ἐπομένως, χολωθέντα διὰ τὴν περιφρόνησιν αὐτῆν, μὲ ἐγκατέλειψαν.

Καὶ ἐν τούτοις, εὐγενέστερα ἀπὸ μερικοὺς φίλους, οἵτινες λησμονοῦσι διὰ παντός, μὲ ἤξιωσαν ἐσχάτως μιᾶς ἐπισκέψεως· ἐπισκέψεως δὲ παραδόξου· τόσον, ὥστε ἐγώ, ὁ καταφρονητὴς τῶν ὁνείρων, τὴν φερόν ταύτην ἀναγκάζομαι νὰ ἐνασχοληθῶ μὲ τὸ τὸ τελευταῖον ὄνειρόν μου, καὶ δημοσίᾳ μάλιστα· οὕτως εἶμαι ὁ ἡττημένος, καὶ δὲν διστάζω νὰ τὸ ὁμολογήσω· τὰ ὄνειρα ἐξεδικήθησαν λαμπρῶς, ἀφοῦ μὲ ἀναγκάζουν νὰ καταβάλλω τὸν πρὸς αὐτὰ φόρον μου, κάμων λόγον περὶ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σιγηλῶν τῆς α' Ἀναπλάσεως.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤργησα νὰ κατακλιθῶ· κατεγινόμεν ἐν τὴν ἐρμηνείαν τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ πρώτου κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τῆς Μ. Πέμπης.

Ἀφοῦ ἐτελείωσα, ἐσηκώθην καὶ ἔκαμα ὀλίγα βήματα εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Ὁ νοῦς μου ἐταξείδευσεν πρὸς τὸν χείμαρρον τῶν Κέδρων καὶ πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν. Καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ἦ τραγικὴ καὶ πένθιμος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠκούσθησαν μετὰ τὸ μυστικὸν δαῖπνον τὰ ὑψηλότερα τῶν βουνῶν τοῦ Ἰησοῦ μέλλοντες νὰ ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, αἵματα· στάλαιτοι δὲ ἰδρωτὸς θρόμβοι κατηχύθησαν ἔπειτα ἀπὸ τοῦ μετώπου του ἐν τῇ ὑπὸ τὰς ἐλοιὰς ἀγωνίᾳ, ἡ νύξ ἐκείνη μὲ εἰλκυεν ἀκαταμάχητος, καὶ ἡ φαντασία μου ἐζήτει ν' ἀναπαραστήσῃ ὅλην τὴν τότε τραγικίαν.

Ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καταστάσει ἐθάδισα πρὸς τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου μου, τὸ βλέπον πρὸς τὸν κήπον τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ μένω, καὶ ἀντικρύζον πρὸς ἄποψιν τινα τοῦ Ὑμητοῦ. Τὸ ἤνοιξα καὶ ἐστάθην.

Τὰ ῥόδα μοι ἔστειλαν τὴν εὐωδίαν των, ὁ δὲ ἄλλ' τὴν δροσερὰν πνοὴν του. Πέραν δὲ τὸ βουνὸν ὑπεφαίνετο σκεπασμένον ἀπὸ τὴν νύκτα, τὴν ὁποίαν ὡς νὰ περιβάλλετο πενθοῦν.

Καὶ ἄνω ἠπλοῦτο μουτηριώδης ὁ οὐρανός, σιζόμενος, ἐν τῇ διχυρίᾳ του, ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν ἄστρων.

Ἐν τῇ σκέψει, ὅτι πρὸ 19 αἰώνων ἡ μαρμαρυγὴ των ἐφύανε διὰ τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων τοῦ κήπου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰησοῦ, προσευχομένου μὲ τὰ γόνατα κατὰ γῆς πρὸς τὸν Πατέρα του, παρεκαλοῦντος νὰ παρέλθῃ, εἰ δυνατόν, τὸ ποτήριον ἀπ' αὐτοῦ, προσηλωθὴν εἰς τὴν θεωρίαν των, ἐφ' ἧς διενή ἀθυρία ἐνέμετο τὰ στήθη μου καὶ μελαγχολία ἀπειρος κατεῖχε τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξαίφνης μακρυνός τις καὶ συγκεχυμένος θόρυβος προσέβαλε τὴν ἀκοήν μου. Τί νὰ συμβαίη; Ὁ θόρυβος ἐξηκολούθει, ὡς ἰαχὴ τις ἐκπνέουσα διὰ τοῦ διαστήματος. Ἄ! ἐνοῶ· εἶνε τὸ στεφάνωμα τῆς ἑορτῆς τῆς ἡμέρας· αἱ Ἀθηναὶ πανηγυρίζουν.

Καὶ ἀκουσίως μου τότε ἄλλαι ἐσπέραι ἀναπαρεστάθησαν ἐνώπιόν μου. Ἐσπέραι θορυβωδῶν ἐκδηλώσεων μένους πατριωτικοῦ, εἰς τοῦ ἐμπτύση καὶ νὰ σπαράξῃ πάντα, ὅστις δὲν τὸ συνεμερίζετο, καὶ ἐμβάλλοντος τὴν ἰδέαν ὅτι ἑκαστος Ἀθηναῖος ἦτο τὸ ὀλιγώτερον εἰς Λεωνίδα ἢ εἰς Κίμων καὶ κατόπιν ἐσπέραι ἄλλαι, αἵτινες σὲ ἐνέβαλλον εἰς τὸν πειρασμόν νὰ πιστεύσῃς, ὅτι ἑκαστος Ἀθηναῖος ἦτο ἢ εἰς ἀπὸ τοὺς ἀπαλλαγέντας ἢ εἰς ἀπὸ τοὺς φυγάδας.

Ἄλλ' ἡ ἀντήχησις τοῦ θορύβου, ἐξακολουθοῦσα νὰ φθάνῃ μέχρι τῆς ὁραίας καὶ ἐλευθέρως ἀκόμη ἀπὸ μολύσματα συνουσίας μας, ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ μ' ἐνοχλῇ ἀφορητῶς· ἐκλείσας τότε τὸ παράθυρον, καὶ ἐπανεκάθισα πρὸ τοῦ γραφείου μου σκεπτόμενος καὶ ἀνερευνῶν τὸν ἐαυτόν μου.

Μὴ εἶμαι ἀπαισιόδοξος; Δυστυχία μου, ἂν τὸ μυρισθῶν οἱ ἀπαγγέλλοντες ἀποστηθισμένους πανηγυρικοὺς καὶ μερικὸς ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους ἐκείνους, οἵτινες στιγμιεκτείνουσι







πολύτιμον ἐγκύλιον παντὸς φιλοχρήστου, ἵδια δὲ τῷ εὐ-  
λαθεστάτων ἱερέων. Ἀποστέλλοντες λοιπὸν τῇ ἡμετέρᾳ  
αἰδεσμονότῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀναλοφύσεως τὴν διεύθυνσιν καὶ  
σύνταξιν τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ νέας ἐπιτροπῆς, πε-  
ρακαλοῦμεν, ἵνα πᾶσαν καταβάλλῃτε μέριμναν εἰς ἐγ-  
γραφήν ἕτον εἰς τε πλειόνων συνδρομητῶν. Ἰδιαίτερώς  
προ-ρεπόμεθα καὶ παρακινούμεν τοὺς εὐλαθεστάτους ἱερεῖς,  
ἵνα ἀνεξαίρετως πάντες ἐγγραφῶσι μεταξὺ τῶν συνδρο-  
μητῶν τοῦ ἀρίστου τούτου φύλλου, ὥπως ἀντλούντες  
ἐξ αὐτοῦ ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχεύμονος, μεταδιδῶσιν εἰς τοὺς  
χριστιανούς τὸ ὕψωρ τὸ ζῶν καὶ ἀλλόμενον τῆς γνηστῆς καὶ  
ἀνοθεύτου ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις κτλ.  
Ἐν Ἀργεστολίῳ τῇ 17 Δεκεμβρίου 1899.

† Ὁ Κεφαλληνίας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

## ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ

Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦσιν ἀνεξελέγκτους  
τοὺς ἐπισκόπους· φρονοῦμεν ἐν τούτοις, ὅτι οἱ παρουσι-  
ζόμενοι ὡς ἐλεγάται· δέον νὰ ἔχωσι δικαίωμα πρὸς τοῦτο·  
δικαίωμα δὲ ἀπορρέον ἐκ τοῦ ἕθους αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ βίου  
αὐτῶν· διότι ἀληθεύει καὶ ἐδῶ τὸ ἄξιωμα, ὅτι «ἐνοχος  
ἐνοχον οὐ ποιεῖ».

Ἐν τούτοις τινὲς ἐκ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν λησμονοῦσι  
τὸ ἄξιωμα τοῦτο, καὶ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος  
προβαίνουν εἰς ἐπικρίσεις καὶ ψήγους ἐπισκόπων, μετέ-  
χοντας ὅλης τῆς σκαϊότητος, ἣτις δὲν εἶνε σπανία ὑπὸ τὴν  
στέγην τοῦ βουλευτηρίου μας. Κεκλητέρᾳ ὁμῶς θὰ ἐπραιτοῦν,  
δὴν ἐφρόντιζον νὰ ἐνασκῶσι τὰ ἴδια αὐτῶν καθήκοντα συμ-  
φώνως πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὸν ὅρκον των, ὥστε νὰ συμ-  
βάλλωσιν εἰς ἐπιουργίαν πολιτείας εὐρύθμου, ὅτε καὶ ἡ  
Ἐκκλησία μας θὰ ᾔτῃ εἰς κρείσσονα κατὰστασιν· διότι  
ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως εἶνε, ὅτι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν  
ἡμῶν ἀταξίαν δὲν ἐστάνη ἀμέτοχος ἡ πολιτικὴ.

Ἐν ἁτοπον προκαλεῖ τὸ ἄλλο, λυπηρὸν δὲ εἶνε ὅτι ἐν τῇ  
Βουλῇ ἠκούσθησαν ἰδέαι ἀτυχεῖς καὶ ἐσπευσμέναι, εἰς, ὅτι  
οἱ ἐπίσκοποι πρέπει ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐποπτικῶν  
συμβουλῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ ὅτι πρέπει νὰ  
προγραφῶσιν ὅλοι οἱ ἄγριοι κληρικοί. Ὁ πρῶτον ὑπουργὸς  
τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.  
Ἐθανάσιος Βῦταξιος ἔδωκεν εἰς τοὺς παρεκτρέκνεντας τὰς  
δεύσας ἀπαντήσεις, παρήγορον δὲ εἶνε τὸ ὅτι ἡ Βουλὴ  
ἔδειξεν ὅτι συνεμερίζετο αὐτάς.

## ΠΛΗΡΗΣ ΣΕΙΡΑ

ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»,  
στέλλεται πρὸς τοὺς προσηστέλλοντας ἑρ. χρ. τριά-  
κοντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἑρ. τριάκοντα  
ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ μετὰ καὶ τῶν ταχυδρομι-  
κῶν. Πᾶσα αἵτησις ἀποστολῆς τῶν τόμων, μὴ συνοδευο-  
μένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

## ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

### ΕΙΣ ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΥΠΟ ΜΙΧ. ΓΑΛΑΝΟΥ

Ἐξέδοθη σύντομος ἑρμηνεία εἰς τὰ δώδεκα Εὐαγγέλια τῆς  
Μ. Πέμπτης ὑπὸ Μιχαὴλ Γ. Γαλανοῦ, ὡς παράρτημα  
τῆς ἐκδόσεως τῆς νεοελληνικῆς μεταφράσεως τῶν Ἀπόντων.  
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων ἐκα-  
τονίσθη σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐκ-  
δόσεως ταύτης, θὰ σταλῇ δὲ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ ἑν ἀντίτυπον,  
ὡς δώρον διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ ἔτους τούτου.

### ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀνταποκριταὶ τῆς  
«Ἀναπλάσεως» ὅπως μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς·  
πράξωσι πάσας τὰς καθυστέρουμένας συνδρομὰς  
τῶν ἐτῶν 1898 καὶ 1899, καὶ γνωρίσωσιν ἡμῖν ἐν-  
τὸ τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ Μαΐου τίνες  
ἀρνοῦνται ἢ δυστροποῦσι νὰ πληρώσωσιν, ὥπως  
διακόψωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴν τοῦ  
φύλλου.

Παρακαλοῦνται ὡσαύτως οἱ ἀνταποκριταὶ τῆς  
«Ἀναπλάσεως» ὥπως ἐπιδιώξωσι δραστηρίως τὴν  
εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν τρέχοντος ἔτους 1900,  
ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των, ὅτι διὰ τὴν ἔργασίαν μας ἦνε  
ἐλευθέρᾳ ἀπὸ οἰκονομικὰ προσκόμματα, τὸ πνευμα-  
τικὸν αὐτῆς μέρος θὰ καλλιεργῇται μετὰ μείζονος  
ἐπιμελείας.

## ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ 2 Ἀπριλίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἰωάν. ΙΒ'. 1—18.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Φίλιπ. Α'. 4—8.

Κυριακὴ 9 Ἀπριλίου

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ἰωάν. Α'. 1—17.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Πέτρ. Α'. 1—8.

## ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ

### ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἐν τῇ Α' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον  
7—8 μ. μ.

Σαββάτῳ 1 Ἀπριλίου Μιχ. Γαλανός

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης

Κυριακῇ 2 Ἀπριλίου κατὰ τὴν α' θέσαν λειτουργίαν

Ἀρχιμ. Εὐσέβιος Ματθόπουλος

Ἐν τῷ Ζαννείῳ Ὁρθανοτοφείῳ ἐν Πειραιῇ

Κυριακῇ 2 Ἀπριλίου Γεώργ. Μικρῆς ὁρ. 3—4

Πέμπτῃ 6 Ἀπριλίου Ἀρχιμ. Π. Χ. Δουληγέρης 7—8

ΓΡΑΦΕΙΑ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ» ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἐν ὁδῷ Φλέσα, ἀριθ. 5, πλαιοῖον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τυπογραφεῖον Ἀρ. Ζ. Διαλησιμᾶ